

Till Regeringen

från Ålands landsting.

På rekommendation av Nordiska rådets juridiska utskott har under våren 1967 frågan om ändring av Rådets stadga överlämnats till de olika nordiska ländernas regeringar för ställningstagande. Denna fråga har närmast uppkommit därigenom, att Färöarnas lagting genom förmedling och med stöd av den danska regeringen anhållit om medlemskap i Rådet. Såsom motivering till denna anhållan har den danska regeringen framhållit, att Färöarna utgör inom Danmark ett självstyrande folksamfund med egen lagstiftningsrätt enligt dansk lag om Färöarnas självstyrelse.

Medelst av Finlands riksdag i grundlagsenligt ordning tillkommen lagstiftning, lagen den 6 maj 1920 om självstyrelse för Åland (124/20), vilken reviderades genom självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 (670/51), har landskapet Åland tillerkänts självstyrelse av i stort sett enahanda omfattning som Färöarna. Medan landskapet Åland sålunda tillkommer självstyrelse exempelvis inom undervisningsväsendet, kommunalförvaltningen, vattenrätten, arbetsavtal, jord- och skogsbruk, jakt och fiske, näringsrätt, fornminnesvård, allmän ordning och säkerhet, social omvårdnad, hälso- och sjukvård, vägghållning, trafik och motorfordon, byggnadsreglering samt brandkydd, äger Färöarna enligt den färöiska självstyrelselagen självstyrelse, förutom inom andra områden, "Skolevaesenet, kommunala Forhold, Havne, Kanaler, Vandkraftanlaeg, Arbejdsforhold, Husdyravlen, Skovvaesen, Jagt, Fiskeri, Naeringsvaesente, Arkiver, Bibilioteker, Museer, Politier, den offentliga Forsorg, Sundhedsvaesen. Trafikvaesen, Byggnings- oc Brandvaesen". Det vore därför enligt landstingets uppfattning angeläget, att frågan om Ålands anslutning till Rådet skulle upptagas till prövning i samband med Färöarnas ovannämnda av danska regeringen förordade anhållan och därav eventuellt påkallad ändring av rådets stadga.

På grund av sin självstyrelse är landskapet Åland, likaväl som Färöarna, i behov av en bestående kontakt med de idéer, vilka utvecklas inom Rådet. Även för det åländska lagstiftningsarbetet vore det av särskild vikt om representanter för landskapet Åland

strävan att utveckla det åländska näringslivet, främst sådana för landskapet betydelsefulla ändringar som jordbruket, fisket, turismen och sjöfarten. Och slutligen kan från landskapets sida ett medlemskap i Rådet tillföra detta vägende bidrag vid dryftandet av frågor om exempelvis sjöfågelvård och vattenrättsliga spörsmål, som hänföra sig till oljeutsläpp från fartyg, och det åtstundade medlemskapet sålunda innebära en aktiv insats i Rådets arbete.

Frågan om landskapets medlemskap i Nordiska rådet är emellertid att hänföra till sådana angelägenheter, närmast rikets förhållande till utländska makter, som enligt 11 § 2 mom. 3 punkten självstyrelselagen uteslutande faller inom rikets behörighet dock sålunda att landstinget enligt 15 § självstyrelselagen har rätt att i sådant ärende väcka initiativ hos Regeringen.

På grund härav anhåller landstinget vördsammast,

att Regeringen ville vidtaga sådana åtgärder att landskapet Åland i samband med förestående ändring av Nordiska rådets stadga tillförsäkras medlemskap i Nordiska rådet,

Mariehamn den 29 augusti 1967.

På landstingets vägnar:

Th. Eriksson
talman.

Eliel Persson
vicetalman

Lennart Mattsson
vicetalman.